

3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, je li zbog prestanka postojanja pravne osnove nevaljan i članak 1. stavak 1. Odluke Komisije 2013/448/EU ⁽²⁾ od 5. rujna 2013. za postrojenje s oznakom CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 1. stavak 1. i članak 1. stavak 2. treći podstavak Odluke Komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. za postrojenje s oznakom CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 tumačiti na način da se tim odredbama omogućuje dodjela emisijskih jedinica za proizvod *vruća kovina* tom postrojenju na temelju novog zahtjeva Češke Republike, ako se isključi dvostruko brojenje i dvostruka dodjela emisijskih jedinica?
5. U slučaju niječnog odgovora na četvrto pitanje, je li članak 1. stavak 1. Odluke Komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. za postrojenje s oznakom CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 nevaljan zbog toga što je protivan članku 10. stavku 8. Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. u vezi s Prilogom I. toj odluci?
6. U slučaju potvrdnog odgovora na treće, četvrto ili peto pitanje, kako bi, u skladu s pravom Unije, trebalo postupiti tijelo države članice koje protivno pravu Unije nije dodijelilo besplatne emisijske jedinice operateru postrojenja u kojem se odvija proces koji koristi *konvertor s kisikom*, u situaciji u kojoj to postrojenje više nije u pogonu, a razdoblje za koje su se jedinice dodjeljivale je završilo?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (priopćena pod brojem dokumenta C(2011) 2772) (SL 2011, L 130, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 257.).

⁽²⁾ Odluka Komisije od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (priopćena pod brojem dokumenta C(2013) 5666) (SL 2013, L 240, str. 27) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 257.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2020. uputio Satversmes tiesa (Latvija) – SIA
EUROAPTIEKA/Ministru kabinets**

(Predmet C-530/20)

(2020/C 443/17)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Satversmes tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA EUROAPTIEKA

Druga stranka u postupku: Ministru kabinets

Prethodna pitanja

1. Treba li djelatnosti na koje se odnose pravila sadržana u spornoj odredbi smatrati oglašavanjem lijekova u smislu glave VIII. Direktive 2001/83 ⁽¹⁾, naslovljene „Oglašavanje“?
2. Treba li članak 90. Direktive 2001/83 tumačiti na način da mu se protivi propis države članice kojim se proširuje popis zabranjenih oblika oglašavanja i nalažu stroža ograničenja koja nisu izričito predviđena tom odredbom?

3. Treba li smatrati da se propisom o kojem je riječ u glavnom postupku ograničava oglašavanje lijekova s ciljem poticanja njihove racionalne uporabe, u smislu članka 87. stavka 3. Direktive 2001/83?

(¹) Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

**Žalba koju je 20. studenoga 2020. podnio Jedinstveni sanacijski odbor protiv presude Općeg suda
(osmo prošireno vijeće) od 23. rujna 2020. u predmetu T-411/17, Landesbank
Baden-Württemberg/Jedinstveni sanacijski odbor**

(Predmet C-621/20 P)

(2020/C 443/18)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Jedinstveni sanacijski odbor (zastupnici: K.-Ph. Wojcik, H. Ehlers, P.A. Messina i J. Kerlin, punomoćnici, i H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Landesbank Baden-Württemberg, Europska komisija

Zahtjevi

Jedinstveni sanacijski odbor od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 23. rujna 2020. u predmetu T-411/17, Landesbank Baden-Württemberg/Jedinstveni sanacijski odbor (SRB), EU:T:2020:435;
- odbije tužbu za poništenje;
- naloži drugoj stranci u žalbenom postupku snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 85. stavka 3. Poslovnika Općeg suda, iskrivljanju dokaza i povredi SRB-ova prava na pošteno suđenje

Kao prvo, SRB tvrdi da je Opći sud pogrešno tumačio i primijenio članak 85. stavak 3. Poslovnika time što je presudio da SRB nije pravilno potvrdio vjerodostojnost svoje odluke o *ex ante* doprinosima za 2017. godinu u Jedinstveni fond za sanaciju (SRB/ES/SRF/2017/05), s obzirom na to da su dokazi pravilne potvrde vjerodostojnosti te odluke, koje je SRB podnio na raspravi, smatrani nedopuštenima. U tom kontekstu, SRB, kao prvo, tvrdi da je bilo opravdano na raspravi podnijeti dokaze pravilne potvrde vjerodostojnosti te odluke, s obzirom na to da pitanje nepostojanja vjerodostojnosti prethodno nije bilo predmet pisanog postupka niti se razmatralo u mjerama upravljanja postupkom ili mjerama izvođenja dokazâ Općeg suda. Kao drugo, SRB tvrdi da je time što je zanemario dokaze i utvrdio da su dokazi – pod pretpostavkom njihove dopuštenosti – nepotkrijepljeni, Opći sud iskrio dokaze koji su mu podneseni. Nadalje, SRB smatra da je Opći sud, time što je utvrdio da dokazi, u svakom slučaju, nisu upućivali na to su dostavni obrazac koji je potpisala predsjednica SRB-a i prilog pobijanoj odluci nerazdruživo povezani, zanemario referentni broj na dostavnom obrascu, koji dovodi u nerazdruživu vezu dostavni obrazac i elektroničku datoteku, koja pak sadržava pobijanu odluku i njezin prilog. Kao treće, SRB navodi da je Opći sud povrijedio njegova prava na pošteno suđenje time što nije razmotrio pitanje nepostojanja vjerodostojnosti prije rasprave, što je odbio SRB-ove dodatne dokazne prijedloge i što ni u jednom trenutku nije obavijestio SRB da te dokaze smatra nedostatnima.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. UFEU-a i članka 47. Povelje o temeljnim pravima